

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

युष्मद्-अस्मद् प्रत्ययगोचरयोः विषय-विषयिणोः तमः प्रकाशवद् विरुद्धस्वभावयोः इतरेतर भाव अनुपपत्तौ सिद्धायां तद्धर्माणां अपि सुतरां इतरेतर भाव अनुपपत्तिः इत्यतः अस्मत्प्रत्ययगोचरे विषयिणि चिदात्मके युष्मत् प्रत्ययगोचरस्य विषयस्य तद्धर्माणां च अध्यासः, तद् विपर्ययेण विषयिणः तद्धर्माणां च विषये अध्यासो मिथ्या इति भवितुं युक्तम्।

तथापि अन्योन्यस्मिन् अन्योन्यात्मकताम् अन्योन्यधर्माश्च अध्यस्य इतरेतर अविवेकेन, अत्यन्तविविक्तयोः धर्म-धर्मिणोः मिथ्याज्ञान निमित्तः सत्यानृते मिथुनीकृत्य, अहमिदं ममेदं इति नैसर्गिकः अयं लोकव्यवहारः।

आह - कोऽयम् अध्यासो नाम इति। उच्यते - स्मृतिरूपः परत्र पूर्वदृष्टावभासः। तं केचिद् अन्यत्र अन्य धर्म अध्यासः इति वदन्ति।

केचित्तु यत्र यद् अध्यासः तद्विवेकाग्रहनिबन्धनो भ्रमः इति।

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

अन्ये तु यत्र यद् अध्यासः तस्यैव विपरीतधर्मत्व कल्पनाम् आचक्षते इति। सर्वथापि तु अन्यस्य अन्य-धर्म-अवभासतां न व्यभिचरति। तथा च लोकेऽनुभवः - शुक्तिका हि रजतवद् अवभासते, एकः चन्द्रः सद्वितीयवद् इति।

कथं पुनः प्रत्यगात्मनि अविषयेऽध्यासः विषय तत् धर्माणाम्? सर्वो हि पुरोऽवस्थिते विषये विषयान्तरम् अध्यस्यति। युष्मत्प्रत्यय अपेतस्य च प्रत्यगात्मनः अविषयत्वं ब्रवीषि।

उच्यते - न तावदयम् एकान्तेन अविषयः अस्मत्प्रत्ययविषयत्वात्। अपरोक्षत्वाच्च प्रत्यगात्म प्रसिद्धः। न च अयम् अस्ति नियमः - पुरोऽवस्थित एव विषये विषयान्तरम् अध्यसितव्यम् इति। अप्रत्यक्षेऽपि हि आकाशे बालाः तल-मलिनतादि अध्यस्यन्ति। एवम् अविरुद्धः प्रत्यगात्मनि अपि अनात्म अध्यासः। तं एतमेवं - लक्षणं अध्यासं पण्डिता अविद्या इति

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

मन्यन्ते। तद्विवेकेन च वस्तुस्वरूप अवधारणं विद्याम् आहुः। तत्रैवं सति यत्र यद् अध्यासः तत्कृतेन दोषेण गुणेन वा अणुमात्रेण अपि स न सम्बध्यते। तं एतम् अविद्याख्यं आत्म-अनात्मनोः इतरेतर अध्यासं पुरस्कृत्य सर्वे प्रमाणप्रमेयव्यवहारा लौकिका वैदिकाश्च प्रवृत्ताः, सर्वाणि च शास्त्राणि विधिप्रतिषेधमोक्षपराणि।

कथं पुनः अविद्यावद् विषयाणि प्रत्यक्षादीनि प्रमाणानि शास्त्राणि चेति? उच्यते - देहेन्द्रियादिषु अहं-मम अभिमानरहितस्य प्रमातृत्व अनुपपत्तौ प्रमाणप्रवृत्ति अनुपपत्तः। न हि इन्द्रियाणि अनुपादाय प्रत्यक्षादि व्यवहारः सम्भवति। न च अधिष्ठानमन्तरेण इन्द्रियाणां व्यवहारः सम्भवति। न च अनध्यस्त आत्मभावेन देहेन कश्चिद् व्याप्रियते। न च एतस्मिन् सर्वस्मिन् असति असंगस्य आत्मनः प्रमातृत्वम् उपपद्यते। न च प्रमातृत्वमन्तरेण प्रमाण-प्रवृत्तिः अस्ति। तस्माद् अविद्यावद् विषयाणि एव प्रत्यक्षादीनि प्रमाणानि शास्त्राणि च।

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

पश्वादिभिश्च अविशेषात्। यथा हि पश्वादयः शब्दादिभिः श्रोत्रादीनां सम्बन्धे सति शब्दादिविज्ञाने प्रतिकूले जाते ततो निवर्तन्ते, अनुकूले च प्रवर्तन्ते, यथा दण्ड-उद्योतकरं पुरुषम् अभिमुखम् उपलभ्य मां हन्तुं अयम् इच्छति इति पलायितुं आरभन्ते, हरित-तृणपूर्णपाणिम् उपलभ्य तं प्रत्यभिमुखीभवन्ति इति, एवं पुरुषा अपि व्युत्पन्नचित्ताः क्रूरदृष्टीना आक्रोशातः खड्गोद्यतकरान् बलवतः उपलभ्य ततो निवर्तन्ते तद् विपरीतान् प्रति प्रवर्तन्ते, अतः समानः पश्वादिभिः पुरुषाणां प्रमाण-प्रमेयव्यवहारः। पश्वादीनां च प्रसिद्धः अविवेकपुरःसरः प्रत्यक्षादिव्यवहारः तत्सामान्यदर्शनाद् व्युत्पत्तिमतां अपि पुरुषाणां प्रत्यक्षादिव्यवहारः तत्कालः समान इति निश्चीयते।

शास्त्रीये तु व्यवहारे यद्यपि बुद्धिपूर्वकारी न अविदित्वात्मनः परलोकसम्बन्धम् अधिक्रियते तथापि न वेदान्तवेद्यम् अशानायादि अतीतम् अपेत ब्रह्मक्षत्रादि भेदम्

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

असंसारी आत्मतत्त्वम् अधिकारे अपेक्ष्यते, अनुपयोगाद् अधिकार विरोधाच्च। प्राक् तथाभूत आत्मविज्ञानात् प्रवर्तमानं शास्त्रम् अविद्यावद्विषयत्वं नातिवर्तते। तथा हि - 'ब्राह्मणो यजेत' इत्यादीनि शास्त्राणि आत्मनि वर्णाश्रमवयोऽवस्थादि विशेष अध्यासम् आश्रित्य प्रवर्तन्ते। अध्यासो नाम अतस्मिंस्तद्बुद्धिः इति अवोचाम। तद्यथा - पुत्रभार्यादिषु विकलेषु सकलेषु वा अहमेव विकलः सकलो वा इति बाह्य-धर्मान् आत्मनि अध्यस्यति, तथा - देहधर्मान् स्थूलोऽहं, कृशोऽहं, गौरोऽहं, तिष्ठामि, लंघ्यामि च इति।

तथा इन्द्रियधर्मान् - मूकः, काणः, क्लीबः, बधिरः, अन्यः अहमिति। तथा अन्तःकरणधर्मान् कामसंकल्प-विचिकित्सा अध्यवसायादीन्, एवं अहंप्रत्ययिनम् अशेष-स्वप्रचारसाक्षिणि प्रत्यगात्मनि अध्यस्य तं च प्रत्यगात्मानं सर्वसाक्षिणं तद्विपर्ययेण अन्तःकरणादिषु अध्यस्यति। एवं अयं अनादिः अनन्तः नैसर्गिकः

ब्रह्मसूत्र - अध्यास भाष्य

अध्यासः मिथ्याप्रत्ययरूपः कर्तृत्व-भोक्तृत्वप्रवर्तकः
सर्वलोकप्रत्यक्षः। अस्यानर्थहेतोः ग्रहाणाय आत्मैकत्व-
विद्याप्रतिपत्तये सर्वे वेदान्ताः आरभ्यन्ते। यथा च
अयमर्थः सर्वेषां वेदान्तानां, तथा वयम् अस्यां
शारीरकमीमांसायां प्रदर्शयिष्यामः।

इति अध्यासभाष्यं समाप्तम्